

9 Δεκεμβρίου, 1986

[ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΔΙΚΑΣΤΑΙ]
ΘΡΑΣΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

Εφφεσείων.

v.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ.

Καθ' ων η έφεσις.

(Ποινική Έφεσις Αρ. 4668).

5 Συνταγματικό Δίκαιο—Κοινωνικές ασφαλίσεις—Κατοδίκη για παράλειψη
πληρωμής εισφορών αυτοτελώς εργαζομένου (άρθρα 3(β), 10,
12(1), 13, 14(2), 21, 73(1) (β) (δ) (ε) (στ) (στ 1) (η) (ια),
80(1) (2) (4) (5), 81, 84 και 90(1) των Περί Κοινωνικών
10 Ασφαλίσεων Νόμων 1980-1984 και Κανονισμοί 9, 18, 19, 21
και 22 των Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Εισφοραί) Κανονισμών
1980-1984, για παράλειψη πληρωμής προσθέτου τέλους (Άρθρα
73(1) (θ), 80(1) (2) (4), 81, 84 και 90(1) των πιο πάνω νό-
μων και Κανονισμοί 22 και 24 των πιο πάνω κανονισμών) και
15 για παράλειψη καταβολής έκτακτης εισφοράς για την άμυνα (άρ-
θρα 2(1) (β), 3(2) (γ) (3) (4) (β), 5(1) (2), 13(1) (2) (4)
(6), 14, 15 και 16 του Περί Εκτάκτου Εισφοράς για την Άμυ-
να της Δημοκρατίας Νόμου 1984—Τα πιο πάνω άρθρα των νό-
μων και οι πιο πάνω κανονισμοί κοινωνικών ασφαλίσεων δεν αν-
τικεινται προς το Σύνταγμα—Σύνταγμα, Άρθρα 9, 24, 25 και 28.

Πηγές δικαίου—Νομολογία ολομέλειας Ανωτάτου Δικαστηρίου—Είναι
πηγή δικαίου—Δεσμεύει το τριμελές εφετείο.

20 Ο εφφεσείων, που καταδικάσθηκε για τα προαναφε-
ρόμενα εγκλήματα, εισηγήθη προς το Δικαστήριο,
πως οι Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι 1980-1984
και οι Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Εισφοραί) Κανο-
νισμοί 1980-1984 είναι αντισυνταγματικοί, γιατί δεν εί-
ναι φορολογικής φύσεως και έτσι δεν εμπίπτουν στις
25 πρόνοιες του Άρθρου 24 του Συντάγματος και γιατί
αντιβαίνουν στις πρόνοιες των Άρθρων 9, 25 και
28 του Συντάγματος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την έφεση
αποφάνθηκε: (1) Τα θέματα, που έχει εγείρει ο εφε-

σειών έχουν αποφασισθεί από την ολομέλεια του Δικαστηρίου αυτού στην υπόθεση Αποστόλου και άλλων v Κυπριακής Δημοκρατίας (1984) 3 Α Α Δ 509 εναντίον των απόψεων του εφεσείου

(2) Το δικαστικό προηγούμενο είναι πηγή δικαίου 5
και το Δικαστήριο αυτό σαν τριμελές εφετείο δεν
μπορεί να ανατρέψει την πιο πάνω απόφαση. Κι' αν
ακόμα μπορούσε να την ανατρέψει δεν θα το έκανε
γιατί συμφωνεί απόλυτα με το σκεπτικό της

Η έφεση απορρίφθηκε 10

ΕΦΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΗΣ

Έφεση κατά της καταδίκης και ποινής από τον Θράσο Α. Γεωργιάδη ο οποίος καταδικάστηκε την 9/7/1985 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Ποινική Υπόθεση Αρ 4199/85) σε τρεις κατηγορίες για το 15
αδίκημα ότι παράλειψε να καταβάλει εισφορές Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως αυτοτελώς εργαζόμενος κατά παράβαση των άρθρων 3(β), 10, 12(1), 13, 14(2), 21, 73(1) (β) (δ) (ε) (στ) (στ1) (η) (ια), 90, 90(1) (2) (4) (5), 81 84 και 90(1) των Περι Κοινωνικών Ασφαλίσεων 20
Νόμων, 1980-1984 και των Κανονισμών 9 18, 19, 21, και 22 των Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Εισφοραί) Κανονισμών, 1980-1984 και καταδικάστηκε από τον Ελευθερίου, Ε Δ να πληρώσει £3- πρόστιμο στην πρώτη κατηγορία χωρίς να του επιβληθεί ποινή στις άλλες δύο κατηγορίες και διατάχθηκε επίσης να καταβάλει τις εισφορές 25

Ο εφεσείων παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως

Α Μ Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, δια τους καθ' ων η έφεση

Cur adv vult. 30

ΜΑΛΑΧΤΟΣ Δ ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου Η παρούσα έφεση ποινή υπό του κατηγορουμένου εις την Ποινική Υπόθεση 4199/85 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού όπου ευρέθη ένοχος κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας εις τας ακόλουθους κατηγορίας 35

1 Οτι μεταξύ της 1/12/84 και 22/12/84 εις Λεμεσό πα-

5 ρελειψε να καταβάλει εισφοράς Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως αυτοτελώς εργαζόμενος, τας οποίας υποχρεούτο να καταβάλει δια την περίοδο από 3.1.83 μέχρι 1.1.84 και 2.4.84 μέχρι 30.9.84 ανερχομένας εις το ποσόν £377.52 σεντ κατά παράβασιν των Άρθρων 3(6), 10, 12(1), 13, 14(2), 21, 73(1) (6) (δ) (ε) (στ) (στ1) (η) (ια), 80(1) (2) (4) (5), 81, 84 και 90(1) των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1980-1984 και των Κανονισμών 9, 18, 19, 21 και 22 των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Εισφοραί) Κανονισμών του 1980-1984.

15 2. Ότι από της 1.12.84 και εντεύθεν εις Λεμεσόν παρέλειψεν να καταβάλει πρόσθετο τέλος αναφορικός προς εισφοράς Κοινωνικών Ασφαλίσεων οφειλομένας υπ' αυτού δια την περίοδο από 3.1.83 μέχρι 1.1.84 και από 2.4.84 μέχρι 30.9.84 κατά παράβαση των Άρθρων 73(1) (6), 80(1) (2) (4), 81, 84 και 90(1) των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1980-1984 και των κανονισμών 22 και 24 των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Εισφοραί) Κανονισμών του 1980-1984, ανερχομένας εις £198.68 σεντ.

20 3. Ότι μεταξύ της 2.4.84 και 30.9.84 εις Λεμεσόν παρέλειψε να καταβάλει έκτακτον εισφοράν δια την άμυναν της Δημοκρατίας την οποία υποχρεούτο να καταβάλει δια τους μήνας Απρίλιον έως 5.9.84 και η οποία ενέρχεται 25 συνολικώς στο ποσό των £5.72 σεντ κατά παράβαση των άρθρων 2(1) (6), 3(2) (γ) (3) (4) (8), 5(1) (2), 13(1) (2) (4) (6), 14, 15 και 16 του περί Εκτάκτου Εισφοράς δια την Άμυνα της Δημοκρατίας Νόμου του 1984.

30 Ο κατηγορούμενος, ο οποίος εμφανίζετο αυτοπροσώπως, μετά το πέρας της υποθέσεως δια την Κατηγορούσαν Αρχή, κληθείς υπό του εκδικάσαντος την υπόθεση Επαρχιακού Δικαστού εις απολογίαν απήντησε ως εξής:

35 «Παραδέχομαι ότι οφείλω τα χρήματα αυτά, αλλά το θέμα δεν είναι φορολογικό, αλλά κοινωνικό. Ο Νόμος είναι αντισυμβατικός και ζητώ δήλωση του Δικαστηρίου προς τούτο »

Ως ανωτέρω ελέχθη επί της προσαχθείσης μαρτυρίας ο εκδικάσας την υπόθεση Επαρχιακός Δικαστής κατέδικοσε τον κατηγορούμενο και εις τας τρεις κατηγορίας και επέ-

βαλε εις αυτόν πρόστιμο £3.- εις την πρώτην κατηγορίαν μόνον και διέταξεν την πληρωμή των ποσών που εμφανίζονται εις τας κατηγορίας. Το σχετικό απόσπασμα της αποφάσεως έχει ως ακολούθως:

*Τα αδιαφιλονίκητα γεγονότα της παρούσης υποθέσεως είναι τα ακόλουθα: Ο κατηγορούμενος κατά πάντα ουσιώδη χρόνο της παρούσης υποθέσεως επαγγέλτο τον φυσιοθεραπευτή, διετήρει και διατηρεί δε προς τούτο υποστατικόν το οποίον ευρίσκεται επί της οδού Γλάδστωνος εις Λεμεσό. Ο κατηγορούμενος ημέλησε να πληρώσει δια τας περιόδους που εμφανίζονται λεπτομερώς επί του κατηγορητηρίου το ποσόν (α) £377.52 σεντ ως συνεισφορά, (β) £198.68 σεντ ως πρόσθετο τέλος και (γ) £5.72 σεντ ως άμυνα.

Είναι ο ισχυρισμός του κατηγορουμένου ότι ο νόμος είναι αντισυνταγματικός επειδή τούτος αφορά κοινωνικόν και ουχί φορολογικό θέμα.

Πρόθεσις μου δεν είναι να κάμω λεπτομερή έρευνα επί του προκειμένου καθότι το θέμα αυτό έχει αποτελέσει αντικείμενο σχολίων και λεπτομερούς εξετάσεως υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου εις την υπόθεσιν Κωστάκη Π. Αποστόλου & άλλων ν. Κυπριακής Δημοκρατίας δια του Διευθυντού των Κοινωνικών Ασφαλίσεων (1984) 3 C.L.R. p.509. Θα αρκεστώ να αναφέρω ότι εις την εν λόγω υπόθεσιν το Ανώτατο Δικαστήριον απεφάνθη ότι ο σχετικός νόμος είναι φορολογικής μορφής και εμπίπτει εις τας προνοίας του άρθρου 24 του Συντάγματος και κατά συνέπειαν ο εν λόγω νόμος και οι κανονισμοί του δεν αντιβαίνουν τα άρθρα 9, 25 και 28 του Συντάγματος και ως εκ τούτου δεν δημιουργούν άνισον μεταχείρισιν μεταξύ των αυτοτελώς και μη αυτοτελώς εργαζομένων προσώπων. Περαιτέρω ο ίδιος νόμος δεν αντίκειται του άρθρου 28 του Συντάγματος ήτοι της αρχής της ισότητος. Ούτε και πάλιν ο εν λόγω νόμος αντίκειται του άρθρου 9 του Συντάγματος που προνοεί το δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβιώσεως και κοινωνικής ασφαλείας του πολίτου.

5 Ως εκ τούτου ευρίσκω ότι ο νόμος αυτός ουδόλως αντίκειται του Συντάγματος, είναι συνταγματικός και ως εκ τούτου ευρίσκω ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέδειξε την υπόθεσιν της πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας και ευρίσκω τον κατηγορούμενον ένοχον ως το κατηγορητήριο».

10 Ο Εφεσίων ο οποίος και πάλιν παρουσιάσθη άνευ συνηγόρου ενώπιον μας, τόσο εις τους λόγους εφέσεως όσο και εις την γραπτήν αγόρευσίν του, εξ όσων ηδυνήθημεν να αντιληφθώμεν, ισχυρίζεται ότι οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι του 1980-1984 και οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Εισφοραί) Κανονισμοί του 1980-1984 είναι αντισυνταγματικοί καθ' ότι δεν είναι φορολογικής μορφής και ούτω δεν εμπίπτουν εις τας προνοίας του 15 άρθρου 24 του Συντάγματος και αντιβαίνουν επίσης τας προνοίας των άρθρων 9, 25 και 28 του Συντάγματος δημιουργώντας άνιση μεταχείριση μεταξύ των πολιτών.

20 Τα ως άνω, ως ορθώς παρατήρησε ο εκδικάσας την υπόθεση Επαρχιακός Δικαστής, έχουν αποφασιστεί υπό του Πλήρους Εφετείου εις την υπόθεση Κωστάκη Π. Αποστόλου και άλλων ν. Της Κυπριακής Δημοκρατίας (Ανωτέρω), εναντίον της απόψεως του Εφεσειόντος. Παρά ταύτα, εις την πραγματικότητα, ο Εφεσίων μας εκάλεσε να ανατρέψουμε την ως άνω απόφαση.

25 Πρέπει να πούμε ότι σύμφωνα με τας αποφάσεις εις τας υποθέσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας ν. Δημητριάδη, (1977) 3 Α.Α.Δ. 213 και Ιωαννίδη ν. Δημοκρατίας, (1979) 3 Α.Α.Δ. 295 όπου απεφασίσθη ότι το δικαστικό δεδικασμένο είναι πηγή δικαίου, αισθανόμεθα δεσμευμένοι να ακολουθήσουμε την απόφαση Αποστόλου. (Ανωτέρω) και δεν 30 μπορούμε ως τριμελές Εφετείο να την ανατρέψουμε.

35 Τέλος, πρέπει περαιτέρω να πούμε ότι και αν ακόμα ηδυνάμεθα να ανατρέψουμε την ρηθείσαν απόφαση και πάλιν δεν θα επρότταμε τοιούτον τι καθ' ότι συμφωνούμε σπουδαία με το σκεπτικό αυτής.

Δια τούς ως άνω λόγους η "Έφεση" απορρίπτεται.

Η Έφεση απορρίπτεται.

This is an English translation of the text in Greek appearing at pp. 211-215.

1986 December 9

[MALACHTOS, SAVVIDES, PIKIS, JJ.]

THRASOS A. GEORGHIADES,

Appellant,

v.

THE DIRECTOR OF SOCIAL INSURANCES SERVICES,

Respondents.

(Criminal Appeal No. 4668).

Constitutional Law—Social Insurance—Conviction for failure to pay contributions as self-employed contrary to sections 3(b), 10, 12(1), 13, 14(2), 21, 73(1) (b) (d) (e) (f) (fi) (g) (ka), 80(1) (2) (4) (5), 81, 84, 90(1) of the Social Insurance Laws 1980-1984 and regulations 9, 18, 19, 21 and 22 of the Social Insurance (Contribution) Regulations, 1980-1984, conviction for failure to pay the additional rates in connection with such contributions, contrary to sections 73(1) (i), 80(1) (2) (4), 81, 84 and 90(1) of the said laws and Regulations 22 and 24 of the said regulations, and conviction for failure to pay contributions for the defence of the Republic contrary to sections 2(1) (b), 3(2) (c), 3(4) (8), 5(1) (2), 13(1) (2) (4) (6), 14, 15 and 16 of the Special Contribution for the Defence of the Republic Law, 1984—Said laws of social insurance and said regulations of social insurance not unconstitutional—Constitution, Articles 9, 24, 25 and 28.

Judicial precedent—Decision of the Full Bench of this Court —It is a source of law—This Court as an Appeal Court consisting of three Judges cannot reverse such a decision.

The appellant, who was convicted for the aforesaid offences, submitted that the said Social Insurance Laws and Regulations are unconstitutional, in that they concern a social and not a tax matter and, thus, they are

not within the ambit of Article 24, and in that they are repugnant to Articles 9, 25 and 18 of the Constitution.

5 *Held, dismissing the appeal:* (1) The matter raised by the appellant has been decided by the Full Bench of this Court in *Apostolou and Others v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 509 against appellant's view.

10 (2) Judicial precedent is a source of law. This Court is bound to follow the said decision. As an Appeal Court, consisting of three Judges, it cannot reverse it. Even if it could do so, again it would not have done so, as it fully agrees with its reasoning.

Appeal dismissed.

Cases referred to:

15 *Apostolou and Others v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 509;

The Republic v. Demetriades (1977) 3 C.L.R. 213;

Ioannides v. The Republic (1979) 3 C.L.R. 295.

Appeal against conviction and sentence.

20 Appeal against conviction and sentence by Thrason A. Georghiades who was convicted on the 9th July, 1985 at the District Court of Limassol (Criminal Case No. 4199/85) on three counts of the offence of failing to pay Social Insurance contributions as a self-employed person contrary to sections 3(b), 10, 12(1), 13, 14(2) 21, 73(1)
25 (b) (d) (e) (f) (f 1) (g) (ka), 80(1) (2) (4) (5), 81, 84 and 91(1) of the Social Insurance Laws 1980-1984 and regulations 9, 18, 19, 21 and 22 of the Social Insurance (Contributions) Regulations, 1980-1984 and was sentenced by Eleftheriou, D. J. to pay £3.- fine on count 1
30 with no sentence being passed on the other two counts and was further ordered to pay the contributions to the above fund.

Appellant appeared in person.

35 *A. M. Angelides*, Senior Counsel of the Republic, for the respondents.

Cur. adv. vult.

MALACHTOS J. read the following judgment of the Court. The present appeal was filed by the accused in Criminal Case No. 4199/85 of the District Court of Limassol whereby he was found guilty after a hearing on the following charges.

5

1. That between the 1.12.84 and 22.12.84, in Limassol he failed to pay his Social Insurance contributions as self employed, which he was bound to pay for the period from 3.1.83 to 1.1.84 and 2.4.84 to 30.9.84 amounting to the sum of £377.52 cent, contrary to sections 3(b), 10, 12(1), 13, 14(2), 21, 73(1) (b) (d) (e) (f) (f 1) (g) (ka) 80(1) (2) (4) (5), 81, 84, 90(1) of the Special Insurance Laws 1980-1984 and regulations 9, 18, 19, 21 and 22 of the Social Insurance (Contributions) Regulations, 1980-1984.

10

2. That as from 1.12.84 and thereafter in Limassol he failed to pay additional rates in connection with Social Insurance contributions due by him for the period from 3.1.83 to 1.1.84 and from 2.4.84 to 30.9.84 contrary to sections 73(1) (i), 80(1) (2) (4), 81, 84 and 90(1) of the Social Insurance Laws 1980-1984 and Regulations 22 and 24 of the Social Insurance (Contributions) Regulations 1980-1984 amounting to £198.68 cent.

15

20

3. That between the 2.4.84 and 30.9.84 in Limassol he failed to pay special contribution for the defence of the Republic which he was bound to pay for the months of April to 5.9.84 amounting to £5.72 cent, contrary to sections 2(1) (b), 3(2) (c) (3) (4) (8), 5(1) (2), 13(1) (2) (4) (6), 14, 15 and 16 of the Special Contribution for the Defence of the Republic Law of 1984.

25

The accused, who appeared in person, after the close of the case for the prosecution having been called upon by the Court to make his defence made the following statement:-

30

"I admit that I owe this money, but it is not a tax matter but a social one. The Law is unconstitutional and I seek a declaration of the Court to that effect."

35

As stated earlier on, on the evidence adduced, the trial Judge convicted the accused on all three counts and sen-

tenced him to pay a fine of £3.- for the first charge only and ordered the payment of the amounts as they appear in the charge sheet.

The relevant part of his judgment is as follows:

5 “The undisputed facts of the present case are the following: The accused at all material times was a physiotherapist by profession and he maintained and maintains premises for that purpose at Gladstone Street in Limassol. The accused for the periods which appear
10 in detail in the charge sheet failed to pay the amount of (a) £377.52 cent as contributions, (b) £198.68 cent as additional charges and (c) £5.72 cent for the defence.

15 It is the allegation of the accused that the law is unconstitutional because it concerns a social and not a tax matter

 I do not intend to do minute research into this matter because it has been the subject of comments and detailed examination by the Supreme Court in the case of *Costakis P. Apostolou & Others v. The Republic of
20 Cyprus through The Director of Social Insurance Services* (1984) 3 C.L.R. 509. I shall only state that in the said case the Supreme Court decided that the relevant law is of a fiscal nature and falls within the provisions of Article 24 of the Constitution and consequently the said law and its regulations are not
25 contrary to Articles 9, 25 and 28 of the Constitution and therefore, they do not create unequal treatment between self-employed and non self-employed persons. Furthermore, the law itself is not contrary to Article 28 of the
30 Constitution, that is to the principle of equality. Neither again the said law is contrary to Article 9 of the Constitution which provides for the right to a decent existence and to social security of the citizen.

35 I, therefore, find that the said law is in no way contrary to the Constitution but is constitutional and as a result I find that the prosecution has proved its case beyond any reasonable doubt and I find the accused guilty as charged”.

The appellant who again appeared before us in person, both in the grounds of appeal and in his written address from what we were able to understand, alleges that the Social Insurance Laws 1980-1984 and the Social Insurance (Contributions) Regulations 1980-1984 are unconstitutional because they are not of a fiscal nature and so they do not fall within the provisions of Article 24 of the Constitution and are also contrary to the provisions of Articles 9, 25 and 28 of the Constitution thus creating unequal treatment between the citizen. 5
10

The above, as rightly observed by the trial Judge, were decided by the Full Bench in the case of *Costakis P. Apostolou & Others v. The Republic* (supra) against the view of the appellant. Despite of this, the appellant actually invited us to reverse the above decision. 15

We must say that according to the cases of *Republic of Cyprus v. Demetriades* (1977) 3 C.L.R. 213 and *Ioannides v. The Republic* (1979) 3 C.L.R. 295, where it was decided that judicial precedent is a source of law, we feel bound to follow the decision in *Apostolou* (supra), and we cannot as an Appeal Court consisting of three Judges reverse it. 20

Finally, we must further say that even if we had the power to reverse the said decision, again we would not have done so because we further agree with its reasoning. 25

For the above reasons, the appeal is dismissed.

Appeal dismissed.